

neste af dem var netop stærkt kirkelig interesserede, og forsaavidt de overhovedet havde beskæftiget sig med Fortidens Historie, læste de kun ud af den, hvad der stemmede med deres egne Erfaringer.

Der var alligevel Folk nok til at raabe Hurra, og Enslev maatte flere Gange frem til Talerstolen for at tage mod Hylding.

Nu skulde Balduin Hansen tale; men forinden var der en lille Pavse, og Størsteparten af de nysgerrige, der alene var kommen for Enslevs Skyld, benyttede Lejligheden til at trække sig ud af Sværmen. Cyclestaldene stormedes, og Skarer af glade Landliggere drog med Hallo bort gennem Skoven.

Da Ordstyreren igen viste sig med Lorgnetten i Haanden, var det tyndet stærkt ud i Tilhørerskaren. Den bestod nu hovedsagelig af Folk fra selve Valgkresen, og Balduin Hansens Tilsynekomst paa Talerstolen blev straks Tegnet til en livlig Vælgerkamp. Hans Venners demonstrative Hurraraab hidsede Modstanderne frem, og det viste sig nu, at Pastor Gaardbos Tilhængere var mere mandstærke end det fra først af havde set ud. Enslevs Tale havde desuden skaffet dem en Tilvækst af mange unge. Der blev raabt og hysset. Det varede et Par Minutter, før Balduin Hansen kunde komme til orde.

Han var en midaldrende, skallet Mand med et tilspidset Hageskæg og Briller. Mens han talte, stod